

Zkouška náležitě kouzelnické úrovně

Kouzelné formule

Student: **Carrie Chambers**

Profesor: **Theresa Veilin Brendi**

Školní rok: Zima 2020

Zadání: Nejslavnější kouzelníci na poli kouzelných formulí

Kouzelných formulí je mraky, stejně tak to platí o těch, kteří je vymýšleli. Podívejte se proto na ty, kteří vás nějak nejvíc zaujali a napište mi něco o nich. Jaké kouzlo, na co je, proč ho vynalezli a klidně nějakou perličku ze života nebo cokoli, co vás napadne.

Vypracování:

NEJS LAVNĚJŠÍ KOUZELNÍCI NA POLI KOUZELNÝCH FORMULÍ

V historii je mnoho kouzelníků a čarodějek, kteří by si zasloužili zde být. Ale na těch zadaných 26 palců by vyšel tak maximálně jejich seznam a nic bychom se o nich nedozvěděli. Proto tu uvedu šťastný počet 7 – sedm lidí, kteří si podle mne zaslouží být na tom seznamu mezi prvními.

=====*. :.:)⋄(.:.*=====

Árep Zoid

Jeden z nejslavnějších kouzelníků na poli kouzelných Formulí byl Ártep Zoid, německý odborník na kouzelné formule a zároveň odborník v hůlkové magii, který ve věku 46 let objevil systém formulí. Zjistil totiž, že hůlka je pouhým prostředkem komunikace mezi kouzelníkem a formulí. My hůlce přesně sdělíme, jakou formulí chceme zavolat, slovy a pohybem. K hůlce vždy jako první dojde pohyb, díky kterému zjistí, z jaké skupiny ta formule je. Neřadí se na nějaká čistící kouzla či pohybová kouzla, dodnes vlastně nikdo nepřišel na to, čím se jednotlivé skupiny vyznačují (jako třeba proč je v jedné skupině kouzlo vznášecí a kouzlo povolávající buvola), je tedy

také dosti pravděpodobné, že formule tak pospolu jen „žijí“ a žádné spojitosti mezi nimi neexistují.

Poté, co se hůlka dozví, kterou skupinu chceme kontaktovat, dostanou se k ní naše slova. Tak zjistí, kterou formuli ze skupiny chceme kontaktovat a může ji vyhledat. Jakmile ji kontaktuje, formule se k nám dostane hůlkou a my tak můžeme třeba rozsvítit konec naší hůlky. Všechno se to děje tak rychle, že nám to přijde nemyslitelné, ovšem je to tak a děje se to během setiny sekundy.

Nikdo vlastně neví, jak na to přišel. Traduje se dokonce, že měl se svou hůlkou mnohem hlubší vztah než kdy kterýkoli jiný kouzelník. Už v té době byl ovšem velmi vážený a nikomu z jeho odpůrců se nepodařilo jeho teorii vyvrátit.

Ted' však něco k Zoidovu životu. Narodil se do velmi chudé, smíšené rodiny, ve které otec nebyl kouzelník a matka kouzlit kvůli němu odmítla. Dlouhá léta ani sám Zoid nevěděl, že čary a kouzla existují. Jednou na něj narazil Otto Brauer, tehdejší ředitel školy Magischule v Německu. Tehdy bylo Zoidovi 10 let a Brauer okamžitě poznal, jak velké má čarodějné nadání. Zeptal se ho, odkud je a navštívil jeho rodinu, kde okamžitě přišel na poměry v rodině. Přišlo mu však, že by byla opravdu škoda, kdyby vyšlo Zoidovo čarodějné nadání nadarmo, a tak vedl s matkou dlouhé rozhovory, až ji nakonec přesvědčil. (Mnozí se domnívají, že chtěl Zoida pro své osobní účely – ve věci spiknutí proti ministerstvu, ke kterému došlo o 6 let později, ale to jsou jen spekulace.) Tak se Zoid o rok později dostavil do školy a dařilo se mu ve studiu výborně. Byl to vynikající žák a po studiu se rozhodl stát výrobcem hůlek. Jeho hůlky se nikdy příliš neproslavily, ovšem povídá se, že lidé, kteří od něj hůlky měli, s nimi měli mnohem hlubší pouto, než lidé s hůlkami od jiných výrobců – ačkoli nebyly příliš mocné. Stal se známým tedy teprve po svém objevu systému formulí.

====*. :.:)⋄(:.:*====

Zenna Kreidl

Další, kdo stojí za zmínku, je Zoidova dlouholetá přítelkyně Zenna Kreidl. Zenna byla také odbornicí na kouzelné Formule, hůlkové magii se ovšem trochu naučila až od Zoida. Není až tak známá, protože prakticky jediné podstatné je, že přidala dodatek k Zoidovu systému formulí. Většina čarodějů ho totiž považuje také za Zoidovo dílo, a i ti, kdo vědí, že ho vydala Zenna, připisují většinu zásluh Zoidovi. Přeci jen, vydala ho rok po Zoidovu systému a celý ten čas byli jen spolu. Přitom nikdo z těch, kdo ji znali (snad krom Zoida), ji nikdy nepovažovali za velkou myslitelku.

Každopádně, ten dodatek uvádí, jak je možné, že jednu formuli může povolát více čarodějů najednou. Ono je to vcelku prosté: samotné formule totiž skrz hůlku nevstupují. Pouze jejich části. Když se daná formule dozví, že ji potřebujeme, oddělí od sebe jednu svoji část a tu nám pošle.

Není ovšem pochyb, že právě Zenna, která vždy měla velkou fantasií a všichni si mysleli, že se stane autorkou povídek, přišla s příběhem o tom, co se děje s formulí, když ji někdo povolá. Respektive s tím, jak přitom vypadá. V některých sbírkách pohádek pro naše malé kouzelníky a čarodějky se totiž nachází i povídka o *Leviasce*. Je to jméno pro formuli *Wingardium Leviosa*. Povídka popisuje přesně, jak odpočívá ve své skupině, když se náhle rozzáří a z jejího těla vystoupí její klon, podobný duchovi. Ten zmizí. A následuje část z pohledu jejího klona – jak zvedá těžké i lehké předměty a posouvá je tak, jak po ní žádá čaroděj. Pak se vrátí zpět do těla formule a ta tak získá další životní sílu.

Zenna se se Zoidem seznámila až v 5. ročníku školy zaměřené na studium formulí. To jim bylo 22 let. Sama tvrdila, že Zoid nemohl její fantazírování vystát a neustále ji nabádal k učení. Po pár dalších letech si ale padli víc do oka a strávili spolu dlouhých 30 let.

Leonard Stofki

Ted' se podíváme na jednoho opravdu významného odborníka na kouzelné formule, Angličana Leonarda Stofkiho. Stofki totiž přišel na tři nám dobře známé formule, a to *Locomotor* a *Wingardium Leviosa*. Dnes už bychom se bez těchto kouzel prakticky neobešli.

Stofki na ně přišel vlastně tak nějak náhodou. Sice studoval formule, ale poté se jim příliš nevěnoval. Byl zaměstnán v nekouzelnickém světě – a dokonce na ne příliš váženém místě: dělal stěhováka. Jednoduše stěhoval nábytek. Mezitím si spíše pro zábavu zkoušel vymýšlet různá kouzla (respektive pokoušel se na ně přijít, vezmeme-li v potaz Zoidův systém formulí). A tak přišel právě na tyto dvě formule. Nechal si je pro osobní účely jen ke stěhování věcí. Na ty formule přišel až jeho syn po jeho smrti – našel papír s mnoha poznámkami, kde byly tyto dvě formule podtržené. Když je vyzkoušel, zjistil, že jsou velmi užitečné a ukázal je světu.

Jaroslav Trojný

Dalším významným kouzelníkem na poli kouzelných Formulí je Čech! Jaroslav Trojný není slavný ve světě, ale spíše na našem území. Byl to velký cestovatel, procestoval celou Evropu a Asii, ale i některé části Ameriky a Afriky. Přinesl k nám kouzla z celého světa a některá přeložil do češtiny. Všechny je sepsal do dvou spisů: *Kouzelné Formule z Evropy a Asie* a *Kouzelné Formule ze Zámorí*. Kouzla jsou tam velmi dobře popsána, dokonale popsán pohyb hůlkou, výslovnost, původ kouzla i jejich různá využití. To vše je doprovázeno názornými obrázky, díky čemuž jedno kouzlo může zabrat až pět stran.

Nelze však popřít, že jsou tam i dost nepodstatná kouzla, jako třeba *Durkolmon Parela*, jednoduché kouzlo, které vyslovíte a jen lehce klepnete například do stolu. Ve stolu se pak vytvoří malý důlek. I přes jeho jednoduchost ho Jaroslav rozepsal na takové čtyři strany. Přitom ve využití je vlastně jen vytváření důlků na cvrnkání kuliček – zvláštní, ne příliš záživnou nekouzelnickou hru. Většinu textu zabírají pravidla hry a příběh o tom, jak to hrával s kluky v nekouzelnické vesnici, kde vyrůstal. Většina lidí si tak myslí, že kdyby se věnoval jen podstatným faktům, měla by kniha tak maximálně sto stran.

Někteří se i domnívají, že několik formulí vymyslel i on sám. Jako právě *Durkolmon Parela*. Myslí si to i Petr Polný, který cestoval s ním a za celou dobu to kouzlo nikoho použít neviděl.

Shira Clever

Další, kdo určitě stojí za zmínku, je určitě Shira Clever, Angličanka, která je dnes lékouzelnicí. Podle všeho umí nejvíce kouzelných formulí na světě a je jednou z nejchytřejších žen Anglie.

Její rodiče sami vyprávěli, jak již jako malá kradla matčinu hůlku a učila se s ní kouzlit z jejích knih. Proto znala už několik kouzel, než se vůbec dostala ke své vlastní hůlce. Když dorazila do školy, měla veškerou látku nastudovanou během prvního měsíce. Díky tomu přeskočila několik ročníků a školu dostudovala již ve 14 letech. Pokračovala ve studiu obrany proti černé magii, kouzelných formulí a lékouzelnictví. Ve všech oborech naprosto excelovala a dnes za ní chodí čarodějové z širého okolí pro rady. I přes všechny lidi, kteří ji neustále s něčím otravují, a přes své dosavadní zaměstnání, zůstává neustále v dobré náladě a je na všechny milá. Nikdo pořádně ani nechápe, jak to zvládá. Dnes je jí již 70 let a již několik lidí se jí snažilo přesvědčit, aby stvořila kámen mudrců, stejně, jako kdysi Nicholas Flamel. Není totiž pochyb, že několika lety studia by to se svým mozkiem jistě zvládla. Ona to ovšem odmítá. Nikdy nestála o nesmrtelnost a říká, že by to vyvolalo jen další problémy.

Ken Trolleyer

Ken Trolleyer je znám tím, že založil úplně první školu zaměřenou na studium kouzelných formulí. Nacházela se na Faerských ostrovech a okamžitě sklidila velký úspěch, přestože měla zezачátku jen čtyři učitele, včetně samotného Trolleyera. Studium bylo určeno pro všechny, kdo vystudovali OVCE z kouzelných Formulí. Nemuseli skládat žádné další zkoušky. Poté, co se škola více proslavila, měl dost učitelů a žáků, předal ředitelství mladému Sindymu Trolleyerovi a založil další školu. Tentokrát nešlo o studium po zkouškách OVCE, ale o studiu od 11 let. Neučili se tam

tedy jen kouzelné formule, vyučovaly se i ostatní předměty, ovšem hodin kouzelných formulí tam bylo podstatně více a učili je opravdoví odborníci – opět včetně samotného Trolleyera. Na pozici ředitele zůstal dlouhých 30 let, až do své smrti. Zemřel poté, co ho jeden student nešťastnou náhodou shodil z jedné hradní věže. Dlouhá léta se tento incident prošetřoval, byli i tací, kteří věřili, že to žádná náhoda nebyla, ovšem chlapci nebylo nic prokázáno. Tyto dvě školy ovšem existují dodnes.

Klement Stradivaj

Klement Stradivaj je jistě velmi zajímavým čarodějem – tedy především jeho názory jsou zajímavé. Klement Stradivaj je Rus, který celé své studium zasvětil jen kouzelným formulím. Ze všeho ostatního propadl, jen z kouzelných formulí měl samé V. On totiž celý život zastával názor, že všechna kouzla kromě kouzelných formulí nemají smysl. Sepsal celý spis o utopickém státě, kde by se užívaly jen formule a byly by tam školy věnující se jen tomu. Uvedl tam i vynález, který by hůlkám zabránil používat jakákoli jiná kouzla – což se dokonce opravdu ukázalo jako funkční přístroj, který se dnes využívá na úplné potlačení kouzelných schopností hůlky, aby ji nemuseli lámat (jelikož hůlka je pro většinu z nás citlivou záležitostí a jsem si jista, že nikdo by nechtěl, aby mu ji přelomili na dva kusy).

Částečně se mu tento utopický sen dokonce vyplnil – sice nezaložil stát, ovšem založil vesnici, kolem které vystavěl hradby a uvnitř dováděl svůj plán k dokonalosti. Ovšem přístroj, který vytvořil a všichni měli povinnost ho na hůlkách mít, šel velice snadno sundat a lidé tak ten zákaz porušovali prakticky dennodenně. Vesnici nakonec zakázalo Ministerstvo kouzel, poté, co ho navštívil jeden ministerský úředník a zjistil, že lidé, kteří byli nachytáni u používání některých obranných kouzel či při pěstování bylinek, byli dosti tvrdě trestáni. Ti, co dopadli nejlíp, byli vězněni v podzemí. Ministerstvo kouzel tam tedy poslalo své lidi, Stradivaje a jeho komplice zatkli a kouzelníky osvobodili.